

jøområdet. Efter medlemmets opfattelse skabes der med kommissionens lovudkast uklarhed om reglerne og en unødigt bureaukratisering og konfliktskabelse mellem virksomheden, de ansatte og arbejdsmiljømyndighederne, jf. betænkningens side 160f.

Der henvises endvidere til side 114ff i betænkningen.

3.3.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med kommissionens flertal i, at fastsættelsen af særlige regler om forvaltningsmyndigheders fremgangsmåde ved gennemførelsen af tvangsendgreb som udgangspunkt bør ske ved at overføre en række af forvaltningslovens bestemmelser til det omhandlede område.

Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på de samme forhold som flertallet. Der henvises i den forbindelse til pkt. 3.3.3.1 ovenfor samt til pkt. 3.3.4 – 3.3.10 nedenfor.

Som nævnt i pkt. 3.3.3.1 har ét medlem af kommissionen tilkendegivet, at det er uhensigtsmæssigt, at betænkningens udkast til lovforslag om retssikkerhed mv. ikke i sig selv indeholder de relevante bestemmelser, men i væsentligt omfang henviser til forvaltningsloven. Hertil bemærkes, at der er tale om en henvisning til nogle grundlæggende og almindelige forvaltningsretlige regler, der i forvejen i en lang række sammenhænge er indarbejdet i myndighedernes virksomhed i forhold til borgerne. Der vil desuden i fornødent omfang blive udarbejdet vejledningsmateriale, der forklarer lovforslagets betydning inden for de enkelte myndighedsområder. Bl.a. på den baggrund finder Justitsministeriet det ikke nødvendigt i selve lovforslaget at gentage indholdet af de pågældende regler i forvaltningsloven.

Som nævnt under pkt. 1 og 3.3.3.1 ovenfor kan ét medlem af kommissionen ikke tilslutte sig flertallets forslag i sin helhed. I den forbindelse fremhæver medlemmet særligt arbejdsmiljøområdet. Efter Justitsministeriets opfattelse tager lovforslaget i fornødent omfang hensyn til de forhold, der bl.a. gælder på arbejdsmiljøområdet, også for så vidt angår varsling og grundelse. Arbejdstilsynet skal således efter lovforslaget ikke varsle kontrolbesøg, hvis forudgående underretning indebærer, at øjemedet med besøget forspildes, eller hvis retten til forudgående varsling findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser (som f.eks. de ansattes sikkerhed), jf. lovforslagets § 5, stk. 4, nr. 1 og 2, der er nærmere omtalt i pkt. 3.3.9 nedenfor. Endvidere indebærer lovforslaget, at Arbejdstilsynet heller ikke fremover i sin grundelse for et tilsynsbesøg må oplyse over for ar-

bejdsgiveren, at et besøg sker på baggrund af en klage, herunder en klage fra ansatte i virksomheden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.9 om partshøring (varsling) og 3.3.10 om grundelse.

3.3.4. Tidspunktet for en afgørelse

3.3.4.1. Kommissionens forslag

For en række af forvaltningslovens regler – f.eks. forvaltningslovens § 22 om grundelse for en afgørelse – har det betydning, på hvilket tidspunkt en afgørelse skal anses for truffet. Kommissionens flertal anfører, at det naturlige udgangspunkt i denne sammenhæng må være, at en afgørelse anses for truffet på det tidspunkt, hvor den pågældende myndighed beslutter, at der med hjemmel i den relevante lovbestemmelse skal iværksættes et tvangsendgreb f.eks. i form af et kontrolbesøg.

Kommissionen har overvejet, om en afgørelse burde anses for truffet på et tidligere tidspunkt end det anførte. Det hænger sammen med, at myndighederne i tilfælde, hvor der er behov for at modtage oplysninger, som kan fremskaffes ved tvangsendgreb, formentlig i vidt omfang nøjes med i første omgang mere formløst at anmode den pågældende borger eller virksomhed om frivilligt at indsende oplysningerne til myndigheden, således at det ikke er nødvendigt f.eks. at gennemføre kontrolbesøg.

Skulle en afgørelse anses for at foreligge allerede på tidspunktet for en sådan formløs henvendelse, ville der foreligge en principielt meget betydelig udvidelse af forvaltningslovens afgørelsesbegreb. Hertil kommer, at en sådan ordning ville indebære et meget betydeligt administrativt merarbejde for myndighederne, som næppe ville modsvares af tilsvarende retssikkerhedsmæssige fordele for de berørte borgere og virksomheder. Bl.a. ud fra disse hensyn finder kommissionen ikke grundlag for at fastslå en udvidelse i forhold til, hvad der følger af en almindelig anvendelse af forvaltningslovens afgørelsesbegreb.

Der henvises til side 116ff i betænkningen.

3.3.4.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med kommissionens flertal i, at afgørelsen om foretagelse af et tvangsendgreb bør anses for truffet på det tidspunkt, hvor den pågældende myndighed beslutter, at der med hjemmel i den relevante lovbestemmelse skal iværksættes et tvangsendgreb f.eks. i form af et kontrolbesøg.

Justitsministeriet kan i den forbindelse tiltræde det af flertallet anførte om, at det ville rejse et generelt spørgsmål om en udvidelse af forvaltningslovens af-